KALEVA 9.2.-88

Kemin katselmus keräsi sata soittajaa – ja herätti yhden ison kysymykse

Missä lymyää Lappi-rock?

ROCK POP

Missä on Lappi-rock? Missä on suomalaisuus ja omaehtoisuus?

Näitä jäi kyselemään Kemin Lappi-rock -bändikatselmuksessa sunnuntaina. Kisan kokonaisilme oli suurimmaksi osaksi tuontitavaraa. Omintakeisuus ja luovuus oli kanavoitu taitavaan soittotaitoon, mutta yleensä jenkki- ja mainstreet-heavyn esikuvallisuus paistoi mielikuvituksettoman sovellutuksen läpi jokaisen heavybändin esityksessä. Vain neljä bändiä lauloi suomen kielellä – ja vain nämä toteuttivat parhaiten kilpailun otsikkoa.

Lappi-rock -katselmus järjestettiin nyt toista kertaa. Peräti kolmentoista heavybändin ja seitsemän muun kokoonpanon – eli sadan ihmisen urheilusuoritus oli mittava nuoren kansan juhla. Tällaisen yhtyenäyttelyn järjestäminen on kiitoksen arvoista, mutta reilut viisi tuntia yhtä soittoa kipurajaa hipoen on jo aikamoinen koettelemus vannoutuneimmankin diggarin kuuloelimille.

Tuomaristolla, johon kuuluivat **Jouni Kallankari, Lasse Liuski, Arto Perkiö** ja **Seppo Salmi,** oli pyöreä pallo potkittavanaan, kun he asettivat yhtyeitä muodolliseen paremmuusjärjestykseen ja jakoivat ruusuja ja risuja. Tuomaristo puuttui muun muassa siihen, että bändit unohtivat lavaesiintymisen ja yleisön kautta linjan. Myös bändien laulupuolta moitittiin, samoin kuin nyanssien puutetta – hiljaisuus on myös musiikkia.

Missä kokeileva musiikki? Tätä kysyttiin eritoten. Kitaristit – kuten bändit kokonaisuudessaankin – olivat teknisesti erittäin taitavia, mutta persoonattomia; yleensä reviteltiin mittarit punaisella soolikliseet. Soundimaailmaan toivottiin enemmän vivahteikkuutta.

Suomen kielikö katoavaa kansankulttuuria? Kotikieli oli vaihtunut helposti hoettaviin sarjakuvasanoihin, eikä niiden ääntäminen aina luonnistunut.

Voiton vei Tomcat

Kilpailun voittajaksi selviytyi sodankyläläinen Tomcat-yhtye. Se kuvailtiin lähes valmiiksi bändiksi keikkarintamalle. Bändi otti yleisön haltuun suvereenisti herjahuudoista huolimatta. Visuaalisuuteen oli satsattu ja ilmeisesti kulutettu useampikin päivä äidin ompelukoneen äärellä magazinea selaillen.

Tomcat oli sisäistänyt ohjeen, minkälainen heavy-bändin täytyy olla. Se teki kaiken häpeilemättä ja voimalla taiteilijanimiä myöten: lavalla olivat **Lili Marlene, Winnie Winter, Roy Pepper** ja **GT Lee.**

Yhtyeen teokset ovat käypää kauraa radio-jenkkilään. Herää jopa kysymys: onko Tomcatin tähdättävä suoraan ulkomaille?